

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΛΙΔΑ	ΘΕΜΑ	ΠΟΛΙΤΙΚΗ	ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ	ΚΟΣΜΟΣ	ΓΝΩΜΕΣ
----------------	------	----------	--------------	--------	--------

Φόβος που κόβει μονέδα

Της **ΤΑΣΟΥΛΑΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ**

Στην Ολλανδία αγόρασαν 31 εκατ. δόσεις εμβολίου κατά της νέας γρίπης, χρησιμοποίησαν 11 εκατ. και θα καταστρέψουν 18 εκατ. καθώς πλησιάζει η ημερομηνία λήξης τους. Στη Γαλλία αγόρασαν 94 εκατ. δόσεις, χρησιμοποίησαν 5 εκατ. και απέτυχαν να πουλήσουν τα υπόλοιπα σε άλλη χώρα. Στην Ιταλία αγόρασαν 24 εκατ. δόσεις και χρησιμοποίησαν μόνο 800.000. Στην Ελλάδα το υπουργείο Υγείας παραγγείλε 16 εκατ. δόσεις, από την πρώτη παρτίδα των 8 εκατ. παρέλαβε τελικώς 3,6 εκατ. (προς 25,2 εκατ. ευρώ) και ακύρωσε τη δεύτερη παρτίδα των 8,4 εκατ. δόσεων. Εμβολιάστηκαν μόνο 364.559 άτομα. Το Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας στη Βάρη διένειμε 1,2 εκατ. δόσεις και διαθέτει ακόμη 2,4 εκατ. Αγνωστο πόσες, συμπεριλαμβανομένων των 835.441 ακρησιμοποιητών δόσεων στα εμβολιαστικά κέντρα και τα νοσοκομεία, έλγχαν τον Μάιο, πόσες θα λήξουν τον Αύγουστο και πόσες μέσα στο 2011. (Για την αγορά των εμβολίων, το υπουργείο Υγείας έλαβε δάνειο 200 εκατ. ευρώ με εγγύηση του ελληνικού Δημοσίου. Θεωρητικά, τα 174,8 εκατ. ευρώ που εξοικονομήθηκαν από την ακύρωση των παραγγελιών χρησιμοποιήθηκαν για να καλυφθούν άλλες ανάγκες. Ποιες;)

Στην «πανδημία των πουλερικών» και τη «γρίπη των κοίρων» οι φαρμακευτικές εταιρείες κέρδισαν δισεκατομμύρια.

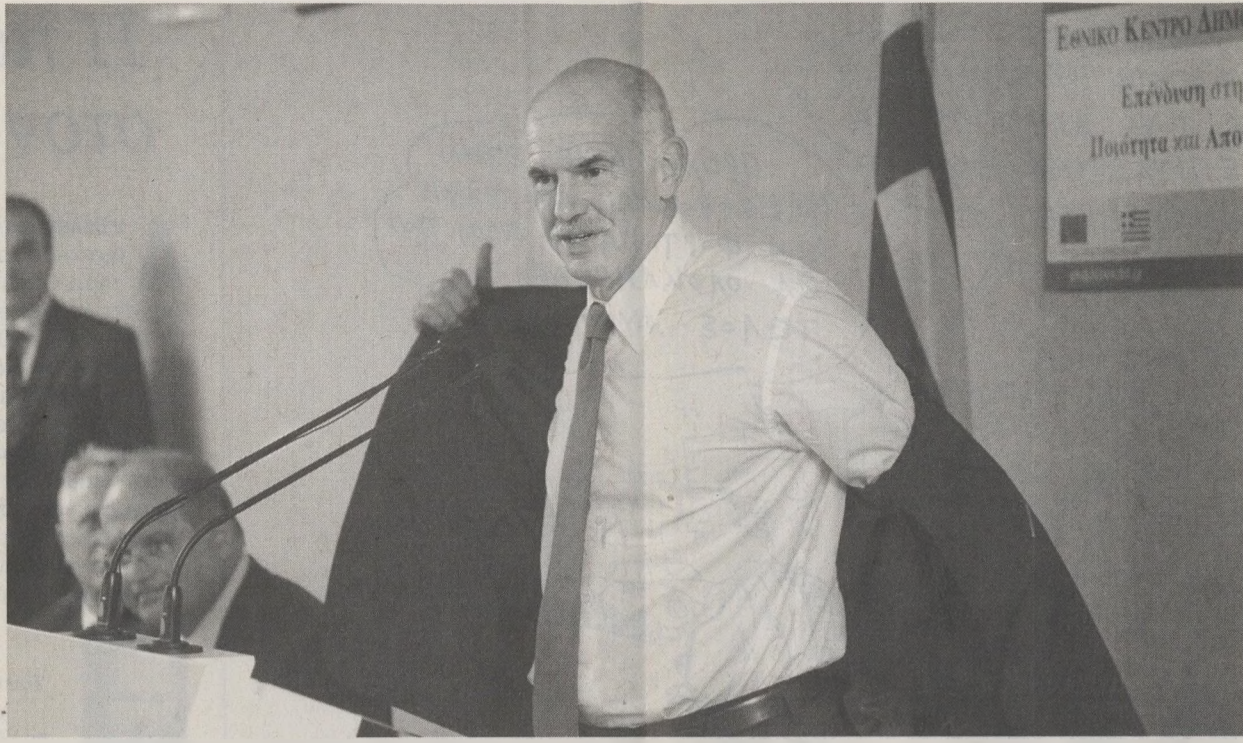
Σε παγκόσμιο επίπεδο η γρίπη των κοίρων σκότωσε 18.156 άτομα—στην Ελλάδα 149. Η εποχική γρίπη σκοτώνει κάθε χρόνο, κατά τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, 250.000 - 500.000 άτομα και η μολυσματική διάρροια άλλα δύο, και κανείς δεν νοιάζεται.

Ο φόβος απεδείχθη πιο μεταδοτικός από τον ιό. Προέβαλε δισεκατομμύρια πολιτών, ενώ πολύ ισχυρός απεδείχθη και ο ιός της φιλοχρηματίας, κυρίως μεταξύ των συμβούλων των υπουργείων Υγείας και του ΠΟΥ. Οι δύο ιοί δημιούργησαν μια τεράστια αγορά με μυθικά κέρδη. Εκατομμύρια εκατομμύρια δόσεις διατέθηκαν, δισεκατομμύρια τα κέρδη για τις φαρμακευτικές εταιρείες. Δεν είναι να απορείς λοιπόν που αυτές ζοδεύουν για τις ανάγκες των «πλάσι» τους, μόνο στις ΗΠΑ, 135 εκατ. δολάρια, ποσό υπερδιπλάσιο εκείνου που διαπανούν για τον ίδιο σκοπό, π. χ. οι πετρέλαιες...

Πρό ημερών, το Συμβούλιο της Ευρώπης ζήτησε να διερευνήσει έρευνα για τους χειρισμούς του ΠΟΥ, που προκάλεσαν «αδικαιολόγητο πανικό και κατασπατάληση δημοσίων πόρων», κάνοντας λόγο για «πανδημία που δεν υπήρξε ποτέ». Το βρετανικό περιοδικό British Medical Journal υπαινιχθηκε σχέσεις των επιστημόνων του ΠΟΥ με φαρμακοβιομηχανίες, ενώ η εφημερίδα Guardian έδωσε και τα ονόματα τριών εξ αυτών που χρηματιζόνταν από δύο πολυεθνικές στην «πανδημία των πουλερικών» για την προώθηση του Tamiflu — τότε οι εταιρείες είχαν κερδίσει συνολικά 7 δισ. δολάρια.

Κάθε εποχή κατατρύχεται από τους φόβους της. Δεν μπορούμε να μη νιώσουμε εμπλεκόμενοι, συγκεκριμένοι των νεόκοπων κινδύνων (ιών). Η ξαφνική εμφάνιση ενός συγκεκριμένου κακού μας θυμίζει τόσο ευάλωτοι είμαστε. Εκείνη τη στιγμή, η υγεία μας γίνεται η πηγή του συμπαντικού σφυγμού, το αίμα μας απηχεί τον ρυθμό του. Δεν ενδιαφέρει τίποτα άλλο, μόνο η ασθματική αναζήτηση μιας σανίδας σωτηρίας.

Δεν είναι ένας απλός φόβος, αλλά κάτι πιο βαθύ. Είναι η τυφή υστερία —γί αυτό και τόσο ευρείες, τόσο πλουτοφόροι οι συνέπειές της— που γεννά η βεβαιότητα μέσα μας, τις απρόβλεπτες συνηρολά. Αυτό ακριβώς εκμεταλλεύεται η αγορά, την αδυναμία μας να προβλέψουμε σε ένα αίσιο μέλλον, στην ευτυχική περάτωση του γίνεσθαι. Στο φως.

Ας ετοιμαζόμαστε για τα δύσκολα του φθινοπώρου.

Ο Σεπτέμβριος της ανάπτυξης

Του **ΓΚΙΚΑ Α. ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗ***

Με τα πρώτα ελπιδοφόρα βήματα οικονομικής πολιτικής, μπορούμε πια να το πούμε: η κρίση δεν είναι η αρχή του τέλους, όπως έπευσαν ορισμένοι να προεξοφλήσουν, αλλά μια νέα αρχή για την οικονομία και την κοινωνία. Το νέο ξεκίνημα, όμως, απαιτεί συσπείρωση όλων, κατανόηση και κοινωνική συναίνεση. Προϋπόθεση της συναίνεσης είναι όλοι να αντιληφθούμε τη στενωπό που διανύουμε και την γκάμα των επιλογών μας. Ας θυμηθούμε, λοιπόν, ότι πριν από τέσσερις μήνες, τον Απρίλιο του 2010, φτάσαμε στο κατώτερο σημείο εθνικής αδυναμίας. Η Ευρώζωνη με το ΔΝΤ συμφωνήθηκε να μας χορηγήσουν ένα χωρίς προϋπόθετο δάνειο 110 δισ. ευρώ ως ένα τελευταίο παράθυρο ευκαιρίας τριών ετών, ώστε να μπορούσαμε στο διάστημα αυτό να οργανώσουμε το κράτος και να επαναφέρουμε την οικονομία σε αναπτυξιακή τροχιά. Στο Μνημόνιο συνεργασίας που υπογράψαμε, εξειδικεύσαμε τους στόχους ανά τρίμηνο, ώστε να μπορούσαμε μέσω συγκεκριμένων μεταρρυθμίσεων να καλύψουμε τα ελλείμματα πολιτικής δεκαετίας.

Η κυβέρνηση μέχρι σήμερα έχει εκπλήξει θετικά. Ενώ έως το πρώτο τρίμηνο του 2010 έτρεχε πίσω από τις εξελίξεις και τις αγορές, προπαθώντας να κατανοήσει τη νέα πραγματικότητα, από τον Μάιο και την υπογραφή του Μνημόνιου βρίσκεται συνεχώς ένα βήμα μπροστά, επιπευδόντας τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις: νέα ανεξάρτητη στατιστική αρχή, φορολογικό, ασφαλιστικό, εργασιακό, «Καλλικράτης», δημοσιονομικό, και τώρα, η απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματίων και η αναδιοργάνωση των νοσοκομείων, των ΔΕΚΟ και των ΟΤΑ. Καταλυτικό ρόλο στην επίτευξη έχει η αναγνώριση ότι άλλη διέξοδος δεν υπάρχει. Το πολιτικό κόστος των μεταρρυθμίσεων χωρίς μπροστά στο κό-

στος της αποτυχίας και η πιθανότητα αποτυχίας μεγαλώνει όσο οι μεταρρυθμίσεις καθυστερούν. Η παρουσία της τρόικας είναι θετική στη σημερινή συγκυρία, καθώς ενεργοποιεί την αδρανή δημόσια γραφειοκρατία προς την επίτευξη των στόχων, μεταδίδει γνώση από την πείρα που διαθέτει και, σε ορισμένες περιπτώσεις, διορθώνει αποκλίσεις.

Φαίνεται ότι οι δημοσιονομικοί στόχοι επιτυγχάνονται φέτος, ενώ από το 2011 οι στόχοι είναι ευκολότεροι, αφού, σύμφωνα με το σταθεροποιητικό πρόγραμμα, η απαιτούμενη περαιτέρω μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων είναι σχετικά μικρή. Μπορεί η φορολογική έσοδα να μην μας ικανοποιούν πλήρως ακόμα, αλλά ο ΦΠΑ άργησε να αυξηθεί από το 19% στο 23%, τα έσοδα από τη ακίνητη περιουσία δεν έχουν εισρεύσει και γενικά είναι δύσκολο σε περίοδο ύφεσης να υπάρξουν άμεσα εισπρακτικά αποτελέσματα. Το σημαντικό σήμα είναι ότι η αναδιοργάνωση και εξυγίανση της Γενικής Κυβέρνησης σταδιακά αποκτά τη χαρακτηριστικά της εργασιακής ρουτίνας.

Για να επιτύχει το σταθεροποιητικό πρόγραμμα, όμως, δεν αρκούν οι μεταρρυθμίσεις και η δημοσιονομική εξυγίανση. Απαιτείται και η οικονομία να βγει σύντομα από την ύφεση. Αυτό είναι από εδώ και πέρα το μεγάλο στόχισμα. Η μείωση της σπατάλης του Δημοσίου δεν έχει μεγάλες επιπτώσεις στην οικονομία, αλλά η μείωση μισθών και συντάξεων είναι μεγάλη και αναμένεται να επιβραδύνει την κανάλωση και την οικονομική δραστηριότητα για τουλάχιστον έξι με εννιά μήνες ακόμα. Η καταναλωτική εμπιστοσύνη βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση και η ανεργία έχει φτάσει το 12% με τάση περαιτέρω ανόδου. Οι επενδύσεις, που για πολλά χρόνια ήταν κινήτριος μοχλός της οικονομικής μας σύγκλισης με την Ευρώπη των «15»,

μειώνονται για έντεκα συνεχή τρίμηνα και το κλίμα στην αγορά είναι απαισιόδοχο. Η ανάκαμψη πιθανόν να έρθει στο δεύτερο μισό του 2011, αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς κυβερνητική παρέμβαση. Μια επιτυχημένη παρέμβαση θα μπορούσε να φέρει θετικό ρυθμό ανάπτυξης το 2012, ώστε η συνεχιζόμενη ανάπτυξη να μας επαναφέρει γύρω στο 2015 στο βιοτικό επίπεδο του 2008. Το καλό σενάριο εξελίξεων, με άλλα λόγια, υποδεικνύει ότι η Ελλάδα θα έχει απολέσει μόνον επτά χρόνια οικονομικής προόδου και όχι περισσότερα.

Μάλιστα το 2015, η Ελλάδα θα κωβυλάει και ένα κρέος τουλάχιστον 40% υψηλότερο από αυτό του 2008 και με τις αγορές επιφυλακτικές στον δαιμονισμό, που θα γίνεται με υψηλότερα επιτόκια από αυτά που είχαμε συνθησίο.

Στη Θεσσαλονίκη τον Σεπτέμβριο η κυβέρνηση καλείται να δείξει τον δρόμο της ανάπτυξης και μακροχρόνιας οικονομικής ανάπτυξης. Αυτό απαιτεί μια συνολική στροφή στην οικονομική πολιτική και τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τον υγιή ιδιωτικό τομέα και την επιχειρηματική κοινότητα. Δεν αρκούν μόνον η απορρόφηση των πόρων του ΕΣΠΑ, κάποιες αποκρατικοποιήσεις, ορισμένα φορολογικά κίνητρα ή τα συνήθη αποσπασματικά μερεμέτια δευτερευόντων προβλημάτων. Πρέπει να μελετήσουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας και να καταστήσει τον ιδιωτικό τομέα συνοδοιπόρο σε έναν μακροχρόνιο σχεδιασμό εφ' όλης της ύλης με στόχους και κίνητρα για δουλειά και αμοιβή, σύμφωνα με την παραγωγικότητα. Η κρίση μπορεί να γίνει το νέο ξεκίνημα για τη χώρα και την οικονομία. Μόνον έτσι θα έχουμε αντίκρισμα οι σημερινές μεγάλες θυσίες.

* Ο κ. Γκίκας Α. Χαρδούβελης είναι καθηγητής στο Τμήμα Χρηματοοικονομικής και Τραπεζικής Διοικητικής του Πανεπιστημίου Πειραιώς.

Ακρα του τάφου σιωπή...

Του **ΣΤΑΜΟΥ ΖΟΥΛΑ**

Οσοι πηγαινομμε συχνά στο εμπορικό κέντρο της περιοχής μας διαπιστώνουμε ότι συνεχώς και νέα καταστήματα κλείνουν. Μεταξύ αυτών μαγαζιά που γνωρίζαμε χρόνια και ως πελάτες είχαμε μια στενή γνωριμία με τους ιδιοκτήτες τους. Κατά κανόνα ήταν μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις, με τα μέλη τους να δουλεύουν ολμεπρς, χρησιμοποιώντας και μερικούς «εξίσου «μόνιμους» υπαλλήλους. Πριν βάλουν λουκέτο αγωνίσθηκαν σκληρά για να τα κρατήσουν ανοικτά. Με δάνεια, με απεγνωσμένες εκπτώσεις, με απολύσεις εμπιστών επί χρόνια υπαλλήλων. Ήταν το επάγγελμά τους, η δουλειά τους, που συνήθως απέφερε και το μόνο οικονομικό τους έσοδο. Πίσω από τα λουκέτα αυτά πολύ συχνά υπάρχουν οικογενειακά δράματα. Ανθρωποι μέσης ή μεγάλης ηλικίας, που ο βιολογικός τους κύκλος δεν τους επιτρέπει να ελπίζουν σε μια νέα αρχή, βιώνουν στα στενά τους την ένδεια. Σε αρκετές περιπτώσεις τα δάνεια, η στέρηση και κυρίως η ανασφάλεια των γηρατειών, τους αναγκάζουν να πωλήσουν και το όνειρο της ζωής τους. Το σίτι που απέκτυσαν, δουλεύοντας επί 10ετίες.

Αυτά τα αμέτρητες χιλιάδες δράματα καλύπτονται από την «άκρα του τάφου σιωπή». Τα θύματα παραμένουν άγνωστα και ανώνυμα. Είναι ανήμπορα να διαμαρτυρηθούν για το δράμα τους, να πείσουν ή να εκβιάσουν την πολιτεία

δικεικικώντας «λύση» στο πρόβλημά τους. Και τι να αξιώσουν; Η κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει είναι αποτέλεσμα της δραματικής μείωσης της πελατείας τους, που δεν οφείλεται, βεβαίως, στους ίδιους, αλλά στη γενική κρίση που βιώνουμε όλοι. Η στρατιά των μισθωτών και των συνταξιούχων, οι οποίοι μετά τις περικοπές αποδοχών που υπέστησαν, αναγκαστικά περιέστησαν και τις δαπάνες τους. Πρόκειται για την προίσηα «πτώχευση των πολιτών», την οποία επισήμανε προ βμήνου από τη θέση αυτή ο υπογράφων, σε αντιδιαστολή με την αντιμετώπιζόμενη, έως τώρα, χρεοκοπία του κράτους. Η μείωση της κατανάλωσης και ο περιορισμός των εξόδων εκ μέρους της πλειονότητας των πολιτών, είναι επόμενο να προκαλέσει κρίση στην αγορά και αδιέξοδο στους εμπόρους και τους μικροεπιχειρηματίες.

Καταφέρουμε στα απλά ή και απλόικα αυτά οικονομικά, διότι ορισμένοι εξ ημών δεν δεικνύουν ή δεν θέλουν να τα κατούσηα «πτώχευση των πολιτών», την οποία επισήμανε προ βμήνου από τη θέση αυτή ο υπογράφων, σε αντιδιαστολή με την αντιμετώπιζόμενη, έως τώρα, χρεοκοπία του κράτους. Η μείωση της κατανάλωσης και ο περιορισμός των εξόδων εκ μέρους της πλειονότητας των πολιτών, είναι επόμενο να προκαλέσει κρίση στην αγορά και αδιέξοδο στους εμπόρους και τους μικροεπιχειρηματίες. Καταφέρουμε στα απλά ή και απλόικα αυτά οικονομικά, διότι ορισμένοι εξ ημών δεν δεικνύουν ή δεν θέλουν να τα κατούσηα «πτώχευση των πολιτών», την οποία επισήμανε προ βμήνου από τη θέση αυτή ο υπογράφων, σε αντιδιαστολή με την αντιμετώπιζόμενη, έως τώρα, χρεοκοπία του κράτους. Η μείωση της κατανάλωσης και ο περιορισμός των εξόδων εκ μέρους της πλειονότητας των πολιτών, είναι επόμενο να προκαλέσει κρίση στην αγορά και αδιέξοδο στους εμπόρους και τους μικροεπιχειρηματίες.

Καταφέρουμε στα απλά ή και απλόικα αυτά οικονομικά, διότι ορισμένοι εξ ημών δεν δεικνύουν ή δεν θέλουν να τα κατούσηα «πτώχευση των πολιτών», την οποία επισήμανε προ βμήνου από τη θέση αυτή ο υπογράφων, σε αντιδιαστολή με την αντιμετώπιζόμενη, έως τώρα, χρεοκοπία του κράτους. Η μείωση της κατανάλωσης και ο περιορισμός των εξόδων εκ μέρους της πλειονότητας των πολιτών, είναι επόμενο να προκαλέσει κρίση στην αγορά και αδιέξοδο στους εμπόρους και τους μικροεπιχειρηματίες.

stamoszoulas@gmail.com

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Το «κουτάκι» των επικριτών

Απάντηση στον κ. Πάσκο Μανδρουφάλη, που σε άρθρο του, στην «Καθημερινή» της Κυριακής 18 Ιουλίου 2010, με τίτλο το «Κουτάκι των λειτουργών», επικρίνει την άρνηση των δικαστών να απογραφούν ως δημόσιοι υπάλληλοι.

Κύριε διευθυντά

Επιδημία έχει καταντήσει τον τελευταίο καιρό, το φαινόμενο να ασχολούνται όλο και περισσότεροι, με τη Δικαιοσύνη και τους λειτουργούς της. Είναι, βλέπετε, ένα θέμα που «πουλάει», γιατί κανέναν δεν αφήνει αδιάφορο η πιθανότητα, οι δικαστές να επηρεάζονται, να μην είναι ανεξάρτητοι, να έχουν άλλοτε ελιτιστικά και άλλοτε συντεχνιακή νοστροπία.

Δεν θα μπορούσε, λοιπόν, να αποτελέσει εξαίρεση και ο ανώτερος αρθρογράφος, μόνο που το «κουτάκι» του μικρό για να χωρέσει όλη την αλήθεια. Επομένως, αφού δεν τι χωρούσε, δεν μπορούσε και να τη δημοσιοποιήσει.

Και η αλήθεια είναι ότι πρέπει να σέβονται όλοι στον τόπο αυτόν τον υπέρτατο νόμο, το Σύνταγμα. Και το Σύνταγμα μας, όπως τα Σύνταγματα όλων των πολιτισμένων λαών, θέλει τους δικαστές άμεσα όργανα του κράτους, φορείς εξουσίας που ασκούν δημόσιο λειτουργήμα και όχι υπαλλήλους ουδενός. Στους δικαστές αυτούς έχει αναθέσει τον έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων, για να ελέγχεται και περιορίζεται ο τυχόν αυθαιρεσία των άλλων λειτουργιών του κράτους.

Τους ψηφίζομενους από τη Βουλή, σύμφωνα με το Σύνταγμα νόμους, πρώτοι οι δικαστές εφαρμόζουν και

αυτό είναι το κύριο καθήκον τους.

Οι δικαστές και εισαγγελείς, λοιπόν, δεν αρνήθηκαν την εφαρμογή του νόμου, που επιτάσσει σε όλους την υποχρέωση απογραφής. Αρνήθηκαν την εφαρμογή της υποχρεωτικής απογραφής, που ήθελε τους δικαστές και εισαγγελείς να απογραφούν, όχι ως δικαστικοί λειτουργοί, αλλά ως υπάλληλοι. Ζητήσαμε, δηλαδή, να απογραφούμε, σύμφωνα με τον νόμο, γι' αυτό που είμαστε, σύμφωνα με το Σύνταγμα και όχι γι' αυτό που δεν είμαστε.

Φαντάζομαι ότι και ο καλός αρθρογράφος, θα ήθελε να απογραφεί γι' αυτό που είναι, ως δημοσιογράφος, ως λειτουργός του Τύπου και όχι ως υπάλληλος του εντύπου, στο οποίο εργάζεται. Γιατί, διαφορετικά, δεν μπορεί να διανοηθώ ότι «ό,τι γράφει» (τα διανοήματά του) γράφεται και 'εντολή του εργοδότη του.

Δεν θα ασχοληθώ, βέβαια με τα ατυχές παράδειγμα του ΠΑΜΕ και τις καταλήψεις των λιμανιών. Εξέλλητο, η επιχείρημα αυτό του αρθρογράφου, ταυριάζει μόνο στο «κουτάκι» των επικριτών του.

Θα πω, όμως, δυο λόγια για την εικόνα της Δικαιοσύνης στη χώρα μας. Δεν θα υποστηρίξω ότι η απονομή της Δικαιοσύνης στην πατρίδα μας βρίσκεται σε ιδανικό επίπεδο. Και η απονομή της καθυστερεί και πολλές ελλείψεις υπάρχουν και πολλά είναι αυτά που πρέπει να βελτιωθούν. Το ποιστικό, όμως, έργο του Έλληνα δικαστή που στηρίζεται στο ήθος και στην επιστημονική κατάρτισή του αναγνωρίζεται διεθνώς, με συνέπεια οι Έλληνες δικαστές και εισαγγελοί να μην έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τους Ευρωπαίους συναδέλφους τους. Η όποια «φθορά» τους επέρχεται από ιστοπεδοτικές γενικεύσεις, που αποβλέπουν στη δημιουργία εντυπώσε-

Η Ακρόπολη

Κύριε διευθυντά

Κατά την επίσκεψη στην Ακρόπολη με αλλοδαπούς φίλους, αντικρίσαμε κατάπληκτη την ελληνική προχειρότητα στο σημαντικότερο Αρχαιολογικό Μνημείο της χώρας. Μετά τον έλεγχο των εισιτηρίων, ανηφορίζοντας προς τα Προπύλαια, σκουριασμένο συρματοσχοινο στηρίζομενο σε σκουριασμένους στυλίσκους, χωρίζει τους επισκέπτες από τους πέτρινους όγκους του μνημείου. Στα Προπύλαια υπάρχει σιδεροκατασκευή με ξύλινα σκαλοπάτια και τρεις σειρές ευπρεπούς ανοξείδωτες «κου-

παστς», δημιουργώντας δύο διαδρόμους «εισερχόμενοι» - «εξερχόμενοι», αλλά δυστυχώς το άθλιο σκουριασμένο συρματοσχοινο στους τρισάθλιους στυλίσκους, επανεμφανίζεται και περιβάλλει Παρθενώνα και Ερέχθειον(!).

Αναλογιζόμενοι τις πρόσφατες δηλώσεις του υπουργού Πολιτισμού περί Καραγκιόζη και την προαναφερθείσα αθλιότητα, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι Νεοέλληνες είμαστε —δυστυχώς— ανάξιοι απόγονοι υπεραξιών προγόνων.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΙΛΙΜΑΝΤΗΡΗΣ
Χαλάνδρι

Ο θεσμός της διαμεσολάβησης

Κύριε διευθυντά

Εφ' όμοιοι του άρθρου της κ. Μάνδρου στην «Καθημερινή» της 15ης Ιουλίου 2010, για το νομοσχέδιο που ανακινώθηκε από τον κ. υπουργό Δικαιοσύνης και αφορά τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης διαφορών επιθυμούμε να ενημερώσουμε τους αναγνώστες σας για τα ακόλουθα:

Με το νομοσχέδιο εισάγεται στην Ελλάδα ο ήδη καταξιωμένος διεθνής θεσμός της Διαμεσολάβησης (Mediation), ένας θεσμός εξωδικαστικών επίλυσης διαφορών, που επιτρέπει στα

εμπλεκόμενα μέρη, με τη βοήθεια ουδέτερων εκπαιδευμένων τρίτων, των διαμεσολαβητών, να καταλήξουν σε συναίνετικό διακανονισμό και να αποφύγουν την προσφυγή στα δικαστήρια. Με το νέο θεσμικό πλαίσιο, ειδικά όσον αφορά τις αστικές και τις εμπορικές υποθέσεις, οι ενδιαφερόμενοι έχουν πράγματι τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς τους εξωδικαστικά, πλην όμως ο διαμεσολαβητής δεν αναλαμβάνει τον ρόλο του «ιατρού», ούτε «λύει τη διαφορά» (όπως, προφανώς, εκ παραδρομής αναφέρει η συντάκτριά σας), με άλλες δηλαδή λέξεις δεν εκδίδει απόφαση, ούτε κρίνει επί της διαφοράς. Αντίθετα, με την πίσητα, τη γνώση και τη συμπράξη του διαμεσολαβητή οι ενδιαφερόμενοι συμφωνούν στη λύση, χωρίς την αίσθηση ότι υπάρχουν «νικητές» και «ηττημένοι».

Με την ευκαιρία να ενημερώσουμε επίσης ότι ήδη από το 2006 έχει συσταθεί από τον Σύνδεσμο Ανωτάτων Εταιρειών και ΕΠΕ το Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας (www.hellenic-mediation.gr) με σκοπό να εξοικειώσει τις επιχειρήσεις, τους ιδιώτες και το ελληνικό δικαστικό σύστημα με τη διαμεσολάβηση και να προωθήσει την εναλλακτική επίλυση των διαφορών.

Το Κέντρο λειτουργεί βάσει εσωτερικού κανονισμού και κώδικα δεοντολογίας των μελών του, στελεχώνεται από πιστοποιημένους από διεθνείς φορείς (Chartered Institute of Arbitrators - CI Arb and Centre for Effective Dispute Resolution - CEDR). Διαμεσολαβητές, οι οποίοι εκπαιδεύθηκαν και με την υποστήριξη του υπουργείου Ανάπτυξης και διατηρούν πλούσια επιστημονική, εκπαιδευτική και κοινωνική δραστηριότητα, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Επισημαίνεται επίσης ότι έχει ήδη συσταθεί η

Ελληνική Ένωση Διαμεσολαβητών, με τη μορφή σωματείου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που αποτελείται από επιφανή μέλη του νομικού, επιχειρηματικού, πανεπιστημικού χώρου και του δικαστικού σώματος.

Για τον «Σύνδεσμο Α.Ε. και ΕΠΕ» - Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας»

Ο Α' Αντιπρόεδρος
ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΑΔΗΣ

Επιστράτευση

Κύριε διευθυντά

Η πολιτική επιστράτευση των οπών-ιδιοκτητών και επίταξη των οχημάτων τους ήταν βέβαια επιβεβλημένη, αλλά όφειλε προηγουμένως η κυβέρνηση να είχε εφαρμόσει και τον νόμο κατά εκείνων των απεργών που εμπόδιζαν την εργασία τρένων, αλλά και αυτών που στάθηκαν παράνομα τα αυτοκίνητά τους στις οδικές αρτηρίες.

Αν και αρμόδιοι μας μιλάνε συνεχώς για «ηλεκτρονική διακυβέρνηση», υπάρχει μάλιστα και σχετικός νόμος, ο οποίος, βέβαια, είναι ο σχετικός με την επιστράτευση, δικαστικό, συστημικό, και την διαμεσολάβηση και την προώθησή της εναλλακτική επίλυση των διαφορών. Το Κέντρο λειτουργεί βάσει εσωτερικού κανονισμού και κώδικα δεοντολογίας των μελών του, στελεχώνεται από πιστοποιημένους από διεθνείς φορείς (Chartered Institute of Arbitrators - CI Arb and Centre for Effective Dispute Resolution - CEDR). Διαμεσολαβητές, οι οποίοι εκπαιδεύθηκαν και με την υποστήριξη του υπουργείου Ανάπτυξης και διατηρούν πλούσια επιστημονική, εκπαιδευτική και κοινωνική δραστηριότητα, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Επισημαίνεται επίσης ότι έχει ήδη συσταθεί η

ΦΡΙΕΣ ΔΗΜΟΥ
Πλοίαρχος Ε.Ν.